

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. C., P. T. i P. M.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 stycznia 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego M. C. o wyłączenie sędziego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt IV KK 566/23.

UZASADNIENIE

Obrońca M. C. pismem z dnia 5 stycznia 2024 r. złożył wniosek o stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Igora Zgolińskiego, zarejestrowany pod sygn. IV KB 1/24. Jako podstawę tej inicjatywy wskazano na okoliczności powołania ww. Sędziego na urząd sędziego Sądu Najwyższego – postanowienie Prezydenta RP z [...], wydane w następstwie uchwały KRS z 21 listopada 2019 r., nr [...], podjętej przez KRS w składzie ukształtowanej ustawą z 2017 r. Zaakcentowano również postępowanie sędziego Igora Zgolińskiego po powołaniu, kiedy to pomimo wątpliwości co do prawidłowości jego nominacji, wyrażonych m.in. w postanowieniu SN z 16 września 2021 r., I KZ 29/21, sędzia ten nadal wykonywał czynności orzecznicze. Ponadto obrońca skazanego wskazał, że w kasacji podniesiono zarzuty dotyczące wadliwej obsady Sądu odwoławczego z uwagi na takie same okoliczności, związane z procesem nominacyjnym sędziów zasiadających w składzie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku.

Prezes SN kierujący Izbą Karną SN zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt IV KB 1/24, wniosek odrzucił, jednocześnie zarządzając jego zarejestrowanie jako wniosek o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 k.p.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Jeśli chodzi o kwestię wadliwości powołania sędziów, związaną z udziałem w procesie nominacyjnym Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), to zagadnienie to było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od udziału w przedmiotowej sprawie. Wyłączenie sędziego jest tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że w kasacji obrońcy M. C. podniesiono zarzut dotyczący takiej samej wadliwości powołania dwóch sędziów Sądu odwoławczego, co sędziego Igora Zgolińskiego, który – w konsekwencji przydzielenia mu niniejszej sprawy – orzekałby z naruszeniem zasady *nemo iudex in propria causa*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ał]